

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-146-04

Druk nr 3212
Warszawa, 26 sierpnia 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Europejskiego porozumienia o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 października 1980 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

wz. Wiceprezes Rady Ministrów
(-) Izabela Jaruga-Nowacka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 16 października 1980 r. zostało sporządzone w Strasburgu Europejskie porozumienie o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców.

Po zaznajomieniu się z powyższym porozumieniem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- zostało ono uznane za słuszne, zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone z zastrzeżeniami, złożonymi na podstawie artykułu 14 ustęp 1 powyższego porozumienia, do artykułu 2 ustęp 1 oraz artykułu 4 ustęp 2,
- będzie niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Europejskiego porozumienia o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 października 1980 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Europejskiego porozumienia o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 października 1980 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Europejskie porozumienie o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców, zwane dalej „Porozumieniem”, zostało przyjęte w trakcie 67. sesji Komitetu Ministrów Rady Europy, w dniu 16 października 1980 r. Inicjatywę zawarcia Porozumienia wysunął Komitet do Spraw Ludności i Uchodźców, funkcjonujący przy Zgromadzeniu Konsultatywnym Rady Europy. Porozumienie określa warunki, na jakich odpowiedzialność za wydanie uchodźcy dokumentu podróży jest przekazywana, gdy uchodźca zmienia swoje miejsce zamieszkania, przenosząc się z kraju, który wydał mu dokument podróży na podstawie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r., zwanego – zgodnie z terminologią stosowaną w Porozumieniu – pierwszym państwem, do innego kraju, zwanego drugim państwem. Wymaga zaznaczenia, że ilekroć w dalszej części uzasadnienia będzie mowa o dokumencie podróży, należy przez to rozumieć dokument podróży wydany na podstawie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r., zgodnie z definicją określoną w art. 1 lit. b Porozumienia.

Stroną Porozumienia może być każde państwo członkowskie Rady Europy, a także – zgodnie z art. 11 Porozumienia – inne państwo będące stroną Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 119, poz. 515), uzupełnionej Protokołem dotyczącym statusu uchodźców, sporządzonym w Nowym Jorku dnia 31 stycznia 1967 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 119, poz. 517). Do dzisiaj Porozumienie zostało podpisane przez 16 państw, tj. Królestwo Belgii, Republikę Czeską, Królestwo Danii, Republikę Finlandii, Republikę Grecką, Królestwo Hiszpanii, Królestwo Niderlandów, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republikę Federalną Niemiec, Królestwo Norwegii, Republikę Portugalską, Rumunię, Królestwo Szwecji, Konfederację Szwajcarską, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Republikę Włoską. Spośród tych państw już 12 związało się postanowieniami Porozumienia w drodze ratyfikacji.

Celowość związania Rzeczypospolitej Polskiej Porozumieniem wynika z dążenia do dalszego rozszerzania uprawnień uchodźców. Są oni grupą szczególnie podatną na ruchy migracyjne. Znaczna część uchodźców decyduje się osiedlić w innym państwie niż to, w którym udzielono im ochrony. Przyczynami takiego stanu rzeczy są przede wszystkim chęć połączenia z rodziną oraz migracja zarobkowa.

Reemigracja uchodźcy z kraju, w którym nadano mu status uchodźcy, do innego państwa, jest sytuacją wywołującą wiele problemów natury praktycznej. W szczególności polegają one na uciążliwych formalnościach związanych z otrzymaniem nowego lub przedłużeniem ważności dokumentu podróży w państwie, w którym uchodźca nie przebywa. Stosowanie Porozumienia – przez przejęcie odpowiedzialności za uchodźcę przez państwo jego faktycznego pobytu – przyczyni się do uproszczenia związanej z tym procedury.

Na gruncie prawa międzynarodowego kwestie związane z dokumentami podróży wydawanymi uchodźcom reguluje Konwencja dotycząca statusu uchodźców, sporządzona w Genewie dnia 28 lipca 1951 r., zwana w dalszej części uzasadnienia „Konwencją Genewską”. Art. 28 Konwencji Genewskiej stanowi, że państwa wydają uchodźcom legalnie przebywającym na ich terytoriach dokumenty podróży potrzebne do podróżowania poza ich terytoriami, chyba że stoją temu na przeszkodzie ważne względy bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego. Państwa mogą wydać taki dokument podróży każdemu innemu uchodźcy znajdującemu się na ich terytoriach, a szczególnie życzliwie będą rozważać wydanie takiego dokumentu podróży tym uchodźcom znajdującym się na ich terytoriach, którzy nie mają możliwości otrzymania dokumentów podróży z państwa swego legalnego stałego zamieszkania. Właściwość państw do wydania dokumentów podróży określono w § 6 i 11 załącznika do Konwencji Genewskiej. Wynika stąd, że wznowienie lub przedłużenie ważności dokumentu podróży zależy od wydających go władz tak długo, dopóki posiadacz nie osiedli się zgodnie z prawem na terytorium innego państwa i legalnie zamieszka na terytorium tej władzy. Wydanie nowego dokumentu, jeśli zachodzą te same okoliczności, zależy od władzy, która wydała poprzedni dokument (§ 6 ust. 1). Natomiast gdy uchodźca osiedlił się legalnie na terytorium innego Umawiającego się Państwa, odpowiedzialność za wydanie nowego dokumentu podróży, zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 28 Konwencji Genewskiej, spada na

właściwe władze tego terytorium, do których uchodźca będzie miał prawo zwracać się z prośbą (§ 11). Procedurę wydawania, wymiany i przedłużania ważności dokumentów podróży cudzoziemcom, którym nadano status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej normuje ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959). Organem właściwym w tych sprawach jest Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

W preambule Porozumienia wskazano, że ma ono na celu, między innymi, ułatwienie stosowania wyżej przytoczonych unormowań wynikających z Konwencji Genewskiej i załącznika do niej. Porozumienie ma doprecyzować obowiązujące w tym zakresie normy prawa międzynarodowego.

W art. 2 Porozumienia precyzyjnie określono, kiedy następuje przekazanie odpowiedzialności za uchodźcę między państwami. Możliwe są cztery sytuacje. W pierwszym przypadku przekazanie następuje po upływie dwuletniego okresu faktycznego i nieprzerwanego pobytu za zgodą władz drugiego państwa. Drugi przypadek przekazania odpowiedzialności ma miejsce, jeżeli drugie państwo zezwoliło uchodźcy na pozostanie na swoim terytorium na stały pobyt. Trzecia sytuacja zachodzi, gdy drugie państwo zezwoliło uchodźcy na pozostanie na swoim terytorium przez okres przekraczający okres ważności dokumentu podróży. Czwarty przypadek dotyczy stanu, w którym readmisja uchodźcy nie doszła do skutku w terminie określonym w art. 4 Porozumienia, tj. 6 miesięcy od upływu terminu ważności dokumentu podróży. Jednocześnie w art. 2 ust. 2 wyliczono enumeratywnie okresy, których nie uwzględnia się przy badaniu, czy w odniesieniu do danego cudzoziemca zachodzą przesłanki do przeniesienia odpowiedzialności na inne państwo.

Skutki prawne, które powstają z dniem przekazania odpowiedzialności sprecyzowano w art. 5 ust. 1 Porozumienia. Z tym dniem ustaje odpowiedzialność pierwszego państwa w zakresie przedłużania lub odnawiania dokumentu podróży, a drugie państwo staje się odpowiedzialne za wydanie uchodźcy nowego dokumentu podróży. Po dniu przekazania odpowiedzialności, drugie państwo, w interesie łączenia rodzin i z powodów humanitarnych, ułatwia przyjęcie na swoje terytorium małżonka uchodźcy oraz małoletnich lub pozostających na utrzymaniu dzieci (art. 6).

Porozumienie przewiduje możliwość skorzystania z zastrzeżeń wskazanych w załączniku do Porozumienia. Zgodnie z art. 14 Porozumienia każde państwo może w trybie określonym w tym przepisie zadeklarować, że korzysta z jednego lub obu zastrzeżeń przewidzianych w załączniku do Porozumienia. Nie można składać żadnych innych zastrzeżeń. Pierwsze z zastrzeżeń przewiduje, że przekazywanie odpowiedzialności przez pierwsze państwo zgodnie z postanowieniami art. 2 ust. 1 nie nastąpi w przypadku, gdy drugie państwo zezwoli uchodźcy na pobyt na swoim terytorium przez okres przekraczający termin ważności dokumentu podróży wyłącznie w celu odbycia studiów lub szkolenia. Na podstawie drugiego z zastrzeżeń każde państwo może oświadczyć, że nie uwzględni żądania readmisji uchodźcy, przedstawionego na podstawie postanowień art. 4 ust. 2.

Z możliwości złożenia obu zastrzeżeń skorzystały do tej pory następujące państwa: Królestwo Hiszpanii, Republika Federalna Niemiec, Rumunia i Republika Włoska. Natomiast Królestwo Belgii i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej złożyły wyłącznie zastrzeżenia określone w pkt 1 załącznika do Porozumienia.

W momencie związania Rzeczypospolitej Polskiej Porozumieniem, zgodnie z art. 14 ust. 1, zostanie wykorzystana możliwość złożenia obu zastrzeżeń przedstawionych w załączniku do Porozumienia, analogicznie jak to uczyniły Królestwo Hiszpanii, Republika Federalna Niemiec, Rumunia i Republika Włoska. Zastrzeżenia zostaną złożone do:

1) art. 2 ust. 1 Porozumienia, w brzmieniu:

„Zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 Europejskiego porozumienia o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 października 1980 r., Rzeczpospolita Polska deklaruje, że w takim zakresie, w jakim jej to dotyczy, przekazanie odpowiedzialności zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustęp 1 nie nastąpi w przypadku, kiedy zezwoli ona uchodźcy na pobyt na swoim terytorium przez okres przekraczający okres ważności dokumentu podróży wyłącznie w celu odbycia studiów lub szkolenia.”,

2) art. 4 ust. 2 Porozumienia, w brzmieniu:

„Zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 Europejskiego porozumienia o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 października 1980 r., Rzeczpospolita Polska deklaruje, że nie uwzględni żądania readmisji przedstawionego na podstawie artykułu 4 ustęp 2.”.

Biorąc pod uwagę fakt, że Rzeczpospolita Polska przekształca się z państwa tranzytowego dla ruchów migracyjnych w państwo docelowe oraz to, że od dnia 1 maja 2004 r. Rzeczpospolita Polska stała się państwem granicznym obszaru unijnego, w pierwszym rzędzie odpowiedzialnym za postępowanie wobec uchodźców, złożenie zastrzeżenia wskazanego w punkcie 1 załącznika do Porozumienia będzie stanowić czynnik zabezpieczający przed ukrytą formą imigracji, przez studia lub szkolenia organizowane w Rzeczypospolitej Polskiej dla cudzoziemców.

Złożenie w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej zastrzeżenia określonego w pkt 2 załącznika do Porozumienia wynika z uznania zasady, że readmisja uchodźcy na terytorium pierwszego państwa następuje w terminie określonym w art. 4 ust. 1 Porozumienia. Wyjątek, o którym mowa w ust. 2 ww. przepisu, umożliwia wysunięcie żądania readmisji w okresie dłuższym niż wskazany w ust. 1 ww. przepisu, jeżeli władze drugiego państwa nie znają miejsca pobytu uchodźcy. Istnieje obawa, że argument nieznanego miejsca pobytu uchodźcy może być wykorzystywany nawet w przypadku niepodjęcia wszelkich możliwych wysiłków w celu ustalenia miejsca pobytu uchodźcy. Należy zaznaczyć, że przepisy Porozumienia nie nakładają na drugie państwo obowiązku udowodnienia, że ustalenie miejsca pobytu uchodźcy było rzeczywiście niemożliwe. Zachowanie możliwości żądania readmisji na podstawie art. 4 ust. 2 Porozumienia mogłoby doprowadzić do przekazywania większej liczby uchodźców, niż w przypadku gdyby stosowano jedynie zasadę przewidzianą w art. 4 ust. 1 Porozumienia.

W momencie złożenia dokumentu ratyfikacyjnego Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej zostaną złożone oba zastrzeżenia.

Z art. 7 Porozumienia wynika możliwość porozumiewania się między sobą właściwych władz stron Porozumienia w kwestii jego stosowania. Zgodnie z tym przepisem władze te zostaną wskazane w momencie wyrażania zgody na związanie się Porozumieniem, w

drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy. W związku z powyższym, w momencie złożenia dokumentu ratyfikacyjnego Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej zostanie złożona oprócz zastrzeżeń także notyfikacja, w której jako organ właściwy w sprawie porozumiewania się z innymi stronami Porozumienia w kwestiach jego stosowania, zostanie wskazany Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

Porozumienie jest w pełni zgodne z regulacjami wynikającymi z ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wiążącymi Rzeczpospolitą Polską aktami prawa międzynarodowego. W obecnym stanie prawnym Rzeczpospolita Polska nie jest związana żadnym porozumieniem dwustronnym odnoszącym się do przekazywania odpowiedzialności za wydanie dokumentów podróży, do których zastosowanie miałby art. 8 ust. 3 Porozumienia.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Porozumieniem nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa, jak również nie wywoła skutków finansowych polegających na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów podmiotów sektora finansów publicznych.

Skutki społeczne związania Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniami Porozumienia będą dotyczyć przede wszystkim cudzoziemców, którym nadano w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy i którzy następnie zmienili kraj zamieszkania. W konsekwencji, Rzeczpospolita Polska przestanie być krajem właściwym do wydawania dokumentów podróży znacznej grupie uchodźców. Analiza ruchu migracyjnego uchodźców skłania do wniosku, że marginalna będzie sytuacja, gdy Rzeczpospolita Polska stanie się krajem właściwym na mocy niniejszego Porozumienia.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej Porozumieniem nastąpi w trybie przewidzianym w art. 9 ust. 1 Porozumienia. Przepis ten wskazuje dwie możliwości związania się postanowieniami Porozumienia przez Państwa członkowskie Rady Europy, tj. w trybie prostym – związanie przez podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia (art. 9 ust. 1 lit. a) albo w trybie złożonym – związanie przez ratyfikację, przyjęcie lub zatwierdzenie poprzedzone podpisaniem (art. 9 ust. 1 lit. b).

Przewidziany w art. 9 ust. 1 lit. a Porozumienia sposób związania jego postanowieniami nie może mieć zastosowania w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej ze względu na istniejące w naszym państwie wymogi proceduralne. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniami Porozumienia w trybie prostym nie jest możliwe z uwagi na konieczność uwzględnienia przepisów ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1824). W art. 13 ust. 2 ww. ustawy zostały wskazane przykładowe sytuacje, w których związanie Rzeczypospolitej Polskiej umową międzynarodową może nastąpić w drodze podpisania. Przepis ten nie może mieć zastosowania w przypadku Porozumienia. Celem tego Porozumienia nie jest bowiem zmiana obowiązującej umowy międzynarodowej, nie ma ono charakteru wykonawczego w stosunku do obowiązującej umowy międzynarodowej, ani też związanie Rzeczypospolitej Polskiej Porozumieniem w trybie prostym nie znajduje upoważnienia w ustawie.

Porozumienie wypełnia wskazane w art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przesłanki do zastosowania – jako trybu związania Rzeczypospolitej Polskiej jego postanowieniami – ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie. Tym samym związanie Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotowym Porozumieniem może nastąpić jedynie w trybie określonym w art. 9 ust. 1 lit. b Porozumienia, tzn. w drodze ratyfikacji poprzedzonej jego podpisaniem.

Związanie Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniami Porozumienia nastąpi w trybie art. 89 ust. 1 pkt 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Powołany przepis Konstytucji RP stanowi, że ratyfikacja umowy międzynarodowej, dotyczącej spraw uregulowanych w ustawie, wymaga uprzedniej zgody wyrażonej w ustawie. W Rzeczypospolitej Polskiej sprawy dotyczące wydawania cudzoziemcom, którym nadano status uchodźcy, dokumentów podróży przewidzianych w Konwencji Genewskiej, zostały unormowane w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a zatem związanie Rzeczypospolitej Polskiej postanowieniami Porozumienia nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie.

8-59-iw

**Seria Traktatów Europejskich
Nr 107**

**EUROPEJSKIE POROZUMIENIE
O PRZEKAZYWANIU ODPOWIEDZIALNOŚCI
ZA UCHODźCÓW**

Edition October / Octobre 1980

Państwa członkowskie Rady Europy, sygnatariusze niniejszego porozumienia,

Zważywszy, że celem Rady Europy jest osiągnięcie większej jedności pomiędzy jej członkami;

Chcąc polepszyć sytuację uchodźców w Państwach członkowskich Rady Europy;

Pragnąc ułatwić stosowanie artykułu 28 Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 roku oraz punktów 6 i 11 jej załącznika, w szczególności w sytuacji, w której uchodźca osiedlił się legalnie na terytorium innej Umawiającej się Strony;

Zainteresowane zwłaszcza określeniem, w duchu liberalnym i humanitarnym, warunków, na jakich odpowiedzialność za wydanie dokumentu podróży jest przekazywana z jednej Umawiającej się Strony do drugiej;

Zważywszy, że pożądane jest jednolite uregulowanie tego problemu pomiędzy Państwami członkowskimi Rady Europy,

Uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszego porozumienia:

a) „uchodźca” oznacza osobę, do której stosuje się Konwencję dotyczącą statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 roku lub, zależnie od okoliczności, Protokół dotyczący statusu uchodźców z dnia 31 stycznia 1967 roku;

b) „dokument podróży” oznacza dokument podróży wydany na podstawie wyżej wymienionej Konwencji;

c) „pierwsze Państwo” oznacza Państwo, Stronę niniejszego porozumienia, które wydało taki dokument podróży;

d) „drugie Państwo” oznacza inne Państwo, Stronę niniejszego Porozumienia, w którym uchodźca, posiadacz dokumentu podróży wydanego przez pierwsze Państwo, jest obecny.

Artykuł 2

1. Uważa się, że przekazanie odpowiedzialności następuje po upływie okresu dwóch lat faktycznego nieprzerwanego pobytu w drugim Państwie za zgodą jego władz lub wcześniej, jeżeli drugie Państwo zezwoliło uchodźcy na pozostanie na swoim terytorium albo na pobyt stały, albo na okres przekraczający okres ważności dokumentu podróży.

Ten okres dwóch lat biegnie od dnia przyjęcia uchodźcy na terytorium drugiego Państwa lub, jeżeli dzień ten nie może być ustalony, od dnia, w którym zgłosił się on do władz drugiego Państwa.

2. Przy obliczaniu okresu wymienionego w ustępie 1 niniejszego artykułu:

a) nie uwzględnia się okresu pobytu, na który zezwolono wyłącznie w celu odbycia studiów, szkolenia lub leczenia;

b) nie uwzględnia się okresów pozbawienia uchodźcy wolności w związku ze skazaniem w sprawie karnej;

c) okresy, w których zezwolono uchodźcy na pozostawanie na terytorium drugiego Państwa w oczekiwaniu na wynik odwołania od decyzji o odmowie stałego pobytu lub o

opuszczeniu jego terytorium, są uwzględniane jedynie w przypadku korzystnego dla uchodźcy wyniku odwołania;

d) okresy, w czasie których uchodźca opuścił czasowo, nie dłużej niż na trzy kolejne miesiące, terytorium drugiego Państwa, lub więcej niż jeden raz, w sumie na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, są uwzględniane, gdyż taka nieobecność nie jest uważana za przerwanie lub zawieszenie pobytu.

3. Uważa się, że przekazanie odpowiedzialności również nastąpiło, jeżeli nie można dłużej występować o odesłanie uchodźcy do pierwszego Państwa zgodnie z artykułem 4.

Artykuł 3

1. Do dnia przekazania odpowiedzialności, dokument podróży jest przedłużany lub odnawiany przez pierwsze Państwo.

2. Nie można wymagać od uchodźcy opuszczenia drugiego Państwa w celu otrzymania przedłużenia lub odnowienia jego dokumentu podróży i może on w tym celu zwracać się do misji dyplomatycznych lub placówek konsularnych pierwszego Państwa.

Artykuł 4

1. Tak długo jak przekazanie odpowiedzialności nie nastąpiło zgodnie z artykułem 2 ustępy 1 i 2, uchodźca podlega readmisji w dowolnym czasie do terytorium pierwszego Państwa, nawet po upływie okresu ważności dokumentu podróży. W tym ostatnim przypadku readmisja następuje na zwykłe żądanie drugiego Państwa, pod warunkiem, że żądanie to jest wysunięte w okresie sześciu miesięcy następujących po upływie okresu ważności dokumentu podróży.

2. Jeżeli władze drugiego Państwa nie znają miejsca pobytu uchodźcy i z tego powodu nie są zdolne do wysunięcia żądania wymienionego w ustępie 1 w okresie sześciu miesięcy następujących po upływie okresu ważności dokumentu podróży, żądanie to musi być wysunięte w ciągu sześciu miesięcy następujących po czasie, w którym miejsce pobytu uchodźcy stało się wiadomym dla drugiego Państwa, ale w żadnym przypadku nie później niż po dwóch latach po upływie okresu ważności dokumentu podróży.

Artykuł 5

1. Od dnia przekazania odpowiedzialności:

a) ustaje odpowiedzialność pierwszego Państwa w zakresie przedłużania lub odnawiania dokumentu podróży;

b) drugie Państwo staje się odpowiedzialne za wydanie uchodźcy nowego dokumentu podróży.

2. Drugie Państwo poinformuje pierwsze Państwo, że nastąpiło przekazanie odpowiedzialności.

Artykuł 6

Po dniu przekazania odpowiedzialności, drugie Państwo, w interesie łączenia rodzin i z powodów humanitarnych, ułatwia przyjęcie na swoje terytorium małżonka uchodźcy oraz małoletnich lub pozostających na utrzymaniu dzieci.

Artykuł 7

Właściwe władze Stron mogą porozumiewać się bezpośrednio pomiędzy sobą w kwestii stosowania niniejszego porozumienia. Władze te będą wskazane przez każde Państwo w momencie wyrażania zgody na związanie się tym porozumieniem, w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł 8

1. Żadne postanowienie niniejszego porozumienia nie narusza jakichkolwiek praw i korzyści, które zostały lub mogą zostać przyznane uchodźcom niezależnie od niniejszego porozumienia.

2. Żadne z postanowień niniejszego porozumienia nie będzie interpretowane jako powstrzymujące Stronę od przyznania korzyści wynikających z niniejszego porozumienia osobom, które nie spełniają warunków w nim określonych.

3. Postanowienia porozumień dwustronnych zawartych pomiędzy Stronami odnoszące się do przekazywania odpowiedzialności za wydanie dokumentów podróży na mocy konwencji lub readmisji uchodźców w przypadku braku takiego przekazania, przestają być stosowane od dnia wejścia w życie niniejszego porozumienia pomiędzy tymi Stronami. Prawa i korzyści zgodnie z takimi porozumieniami nabyte lub będące w trakcie nabywania przez uchodźców nie będą naruszone.

Artykuł 9

1. Porozumienie niniejsze jest otwarte do podpisu przez Państwa członkowskie Rady Europy, które mogą wyrazić swoją zgodę na związanie się nim poprzez:

- a) podpisanie bez zastrzeżenia ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, lub
- b) podpisanie z zastrzeżeniem ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, a następnie przez ratyfikację, przyjęcie lub zatwierdzenie.

2. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia są składane u Sekretarza Generalnego Rady Europy.

Artykuł 10

1. Porozumienie niniejsze wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu jednego miesiąca po dniu, w którym dwa Państwa członkowskie Rady Europy wyraziły, zgodnie z postanowieniami artykułu 9, swoją zgodę na związanie się tym porozumieniem.

2. W odniesieniu do jakiegokolwiek Państwa członkowskiego, które w terminie późniejszym wyrazi zgodę na związanie się nim, porozumienie to wejdzie w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu jednego miesiąca po dniu podpisania lub złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia.

Artykuł 11

1. Po wejściu w życie niniejszego porozumienia, Komitet Ministrów Rady Europy może zaprosić jakiegokolwiek Państwo niebędące członkiem Rady Europy, które jest stroną Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 roku lub, zależnie od okoliczności, Protokołu dotyczącego statusu uchodźców z dnia 31 stycznia 1967 roku, do

przystąpienia do tego porozumienia. Decyzja o zaproszeniu jest podejmowana przez większość przewidzianą w artykule 20d Statutu i przy jednomyślnym głosowaniu przedstawicieli Umawiających się Państw uprawnionych do zasiadania w Komitecie.

2. W odniesieniu do jakiegokolwiek przystępującego Państwa, porozumienie to wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu jednego miesiąca po dniu złożenia u Sekretarza Generalnego Rady Europy dokumentu przystąpienia.

Artykuł 12

1. Każde Państwo może, w momencie podpisania lub w momencie złożenia swojego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, określić terytorium lub terytoria, do których stosuje się niniejsze porozumienie.

2. Każde Państwo może w jakimkolwiek późniejszym terminie, w drodze deklaracji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy, rozszerzyć stosowanie niniejszego porozumienia na jakiegokolwiek inne terytorium określone w deklaracji. W odniesieniu do takiego terytorium porozumienie to wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu jednego miesiąca po dniu otrzymania przez Sekretarza Generalnego takiej deklaracji.

3. Każda deklaracja złożona zgodnie z dwoma poprzednimi ustępami może, w odniesieniu do jakiegokolwiek terytorium określonego w takiej deklaracji, być wycofana w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego. Wycofanie to staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu sześciu miesięcy po dniu otrzymania takiej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 13

Bez uszczerbku dla postanowień Artykułu 12, niniejsze porozumienie stosuje się do każdej Strony zgodnie z tymi samymi ograniczeniami i zastrzeżeniami, jakie mają zastosowanie do zobowiązań wynikających z Konwencji dotyczącej statusu uchodźców z dnia 28 lipca 1951 roku lub, zależnie od okoliczności, Protokołu dotyczącego statusu uchodźców z dnia 31 stycznia 1967 roku.

Artykuł 14

1. Każde Państwo może, w momencie podpisania lub w momencie złożenia swojego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, zadeklarować, że korzysta z jednego lub obu zastrzeżeń przewidzianych w załączniku do niniejszego porozumienia. Nie można składać żadnych innych zastrzeżeń.

2. Jakiegokolwiek Umawiające się Państwo, które złożyło zastrzeżenia zgodnie z poprzednim ustępem może wycofać je w całości lub częściowo w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Wycofanie staje się skuteczne w dniu otrzymania takiej notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

3. Strona, która złożyła zastrzeżenie odnoszące się do jakiegokolwiek postanowienia niniejszego porozumienia nie może domagać się stosowania tego postanowienia przez jakąkolwiek inną Stronę; może jednak, o ile zastrzeżenie jest częściowe lub warunkowe, domagać się stosowania tego postanowienia w takim stopniu, w jakim ona sama je zaakceptowała.

Artykuł 15

1. Trudności związane z interpretacją i stosowaniem niniejszego porozumienia będą rozwiązywane w drodze bezpośrednich konsultacji pomiędzy właściwymi władzami administracyjnymi oraz, jeżeli zaistnieje taka potrzeba, drogą dyplomatyczną.

2. Jakikolwiek spór pomiędzy Stronami dotyczący interpretacji lub stosowania niniejszego porozumienia, który nie był możliwy do rozwiązania w drodze negocjacji lub przy pomocy innych środków, na żądanie jakiegokolwiek strony sporu, jest kierowany do arbitrażu. Każda strona wyznacza arbitra, a dwóch arbitrów wyznacza superarbitra. Jeżeli jakakolwiek strona nie wyznaczyła swojego arbitra w ciągu trzech miesięcy następujących po żądaniu arbitrażu, jest on wyznaczany na żądanie drugiej strony przez Przewodniczącego Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Jeżeli ten ostatni jest obywatelem jednej ze stron sporu, zadanie to zostanie wykonane przez Wiceprzewodniczącego Trybunału lub, jeżeli Wiceprzewodniczący Trybunału jest obywatelem jednej ze stron sporu, przez pierwszego w hierarchii starszeństwa sędziego Trybunału niebędącego obywatelem jednej ze stron sporu. Ta sama procedura będzie przestrzegana, jeżeli arbitrzy nie mogą dojść do porozumienia przy wyborze superarbitra.

Trybunał arbitrażowy ustanawia swoje własne reguły postępowania. Jego decyzje są podejmowane większością głosów. Jego wyrok jest ostateczny.

Artykuł 16

1. Każda Strona może w dowolnym czasie wypowiedzieć niniejsze porozumienie w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy.

2. Takie wypowiedzenie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu sześciu miesięcy po dniu przyjęcia notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

3. Prawa i korzyści nabyte lub będące w trakcie nabywania przez uchodźców na podstawie niniejszego porozumienia, nie będą naruszone w przypadku wypowiedzenia porozumienia.

Artykuł 17

Sekretarz Generalny Rady Europy powiadamia Państwa członkowskie Rady i każde Państwo, które przystąpiło do niniejszego porozumienia o:

- a) każdym podpisaniu;
- b) złożeniu każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia;
- c) każdej dacie wejścia w życie niniejszego porozumienia zgodnie z artykułami 10, 11 i 12;
- d) każdym innym akcie, notyfikacji lub zawiadomieniu odnoszącym się do niniejszego porozumienia.

Na dowód czego, niżej podpisani, będąc do tego należycie upoważnieni, podpisali niniejsze porozumienie.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 16 października 1980 roku, w jednym egzemplarzu, w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne; oryginał zostanie złożony w archiwach Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy przekaze uwierzytelnione odpisy każdemu Państwu członkowskiemu Rady Europy i każdemu Państwu zaproszonemu do przystąpienia do niniejszego porozumienia.

[Podpisy złożone pod Porozumieniem - pominięto]

ZAŁĄCZNIK

Zastrzeżenia

Zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 niniejszego porozumienia, każde Państwo może zadeklarować:

1) że w takim zakresie, w jakim to go dotyczy, przekazanie odpowiedzialności zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustęp 1 nie nastąpi w przypadku, kiedy zezwoli ono uchodźcy na pobyt na swoim terytorium przez okres przekraczający okres ważności dokumentu podróży wyłącznie w celu odbycia studiów lub szkolenia;

2) że nie uwzględni żądania readmisji przedstawionego na podstawie postanowień artykułu 4 ustęp 2.

ZASTRZEŻENIE
ZŁOŻONE PRZEZ RZECZPOSPOLITĄ POLSKĄ
DO EUROPEJSKIEGO POROZUMIENIA O PRZEKAZYWANIU
ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA UCHODźCÓW, SPORZĄDZONEGO W
STRASBURGU DNIA 16 PAŹDZIERNIKA 1980 R.

Zgodnie z artykułem 14 ustę 1 Europejskiego porozumienia o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 października 1980 r., Rzeczpospolita Polska deklaruje, że nie uwzględni żądania readmisji przedstawionego na podstawie artykułu 4 ustę 2.

ZASTRZEŻENIE
ZŁOŻONE PRZEZ RZECZPOSPOLITĄ POLSKĄ
DO EUROPEJSKIEGO POROZUMIENIA O PRZEKAZYWANIU
ODPOWIEDZIALNOŚCI ZA UCHODźCÓW, SPORZĄDZONEGO W
STRASBURGU DNIA 16 PAŹDZIERNIKA 1980 R.

Zgodnie z artykułem 14 ustę 1 Europejskiego porozumienia o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 października 1980 r., Rzeczpospolita Polska deklaruje, że w takim zakresie, w jakim jej to dotyczy, przekazanie odpowiedzialności zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustę 1 nie nastąpi w przypadku, kiedy zezwoli ona uchodźcy na pobyt na swoim terytorium przez okres przekraczający okres ważności dokumentu podróży wyłącznie w celu odbycia studiów lub szkolenia.

Lista złożonych deklaracji dotyczących traktatu nr 107
Europejskie porozumienie o przekazywaniu odpowiedzialności za
uchodźców

Kompletna chronologia na dzień: 18/12/03

Królestwo Belgii:

Zastrzeżenie złożone w chwili podpisania, 16 października 1980 r. - Oryg. Fr.

Zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 porozumienia, Królestwo Belgii deklaruje, że w takim zakresie, w jakim to jego dotyczy, przekazanie odpowiedzialności zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustęp 1 nie nastąpi w przypadku, kiedy zezwoli ono uchodźcy na pobyt na jej terytorium przez okres przekraczający okres ważności dokumentu podróży wyłącznie w celu odbycia studiów lub szkolenia.

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 2

Republika Finlandii:

Deklaracja zawarta w liście Stałego Przedstawiciela Republiki Finlandii, z dnia 4 lipca 1990 r., przekazany Sekretarzowi Generalnemu w chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, 4 lipca 1990 r. - Oryg. Ang.

Mam zaszczyt poinformować Państwa, że w Republice Finlandii organem właściwym w rozumieniu artykułu 7 Europejskiego porozumienia o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców jest:

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, PL 257, SF-00171 HELSINKI

Tel. 3580-1601

Fax: 358-0-1604609

Okres obowiązywania: 01/09/90 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 7

Republika Federalna Niemiec:

Zastrzeżenie zawarte w liście Stałego Przedstawiciela Republiki Federalnej Niemiec, z dnia 25 stycznia 1995 r., przekazany Sekretarzowi Generalnemu w chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego 25 stycznia 1995 r. - Oryg. Ang./Fr./Niem.

Zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 tego porozumienia, każde Państwo może zadeklarować, że w takim zakresie, w jakim to jej dotyczy, przekazanie odpowiedzialności zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustęp 1 nie nastąpi w przypadku, kiedy zezwoli ona uchodźcy na pobyt na jej terytorium przez okres przekraczający okres ważności dokumentu podróży wyłącznie w celu odbycia studiów lub szkolenia.

Republika Federalna Niemiec dołącza do swej ratyfikacji zastrzeżenie zgodnie z ustępem 1.

Okres obowiązywania: 01/03/95 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 2

Zastrzeżenie zawarte w liście Stałego Przedstawiciela Republiki Federalnej Niemiec, z dnia 25 stycznia 1995 r., przekazanym Sekretarzowi Generalnemu w chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego 25 stycznia 1995 r. - Oryg. Ang./Fr./Niem.

Zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 tego porozumienia, każde Państwo może zadeklarować, że nie uwzględni żądania readmisji przedstawionego na podstawie postanowień Artykułu 4 ustęp 2.

Republika Federalna Niemiec załącza do swej ratyfikacji zastrzeżenie zgodnie z ustępem 2.

Okres obowiązywania: 01/03/95 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 4

Republika Włoska:

Zastrzeżenie złożone w chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, 8 listopada 1985 r. - Oryg. Fr.

Zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 porozumienia, Rząd Republiki Włoskiej deklaruje, że w takim zakresie, w jakim to go dotyczy, przekazanie odpowiedzialności zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustęp 1 nie nastąpi w przypadku, kiedy zezwoli on uchodźcy na pobyt na jego terytorium przez okres przekraczający okres ważności dokumentu podróży wyłącznie w celu odbycia studiów lub szkolenia.

Okres obowiązywania: 01/01/86 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 2

Zastrzeżenie złożone w chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, 8 listopada 1985 r. - Oryg. Fr.

Zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 porozumienia, Rząd Republiki Włoskiej deklaruje, że nie będzie uwzględniać żądania readmisji przedstawionego na podstawie postanowień artykułu 4 ustęp 2.

Okres obowiązywania: 01/01/86 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 4

Deklaracja złożona w chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, 8 listopada 1985 r. - Oryg. Fr.

Organem właściwym w rozumieniu artykułu 7 porozumienia jest:

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Departament Policji, Dyrektoriat Generalny do Spraw Ogólnych, Departament do spraw Cudzoziemców (Ministero dell' Interno, Dipartimento di Publica Sicurezza, Direzione Generale Affari Generali, Servizio Stranieri).
Palazzo del Viminale, Via Agostino Depretis, Roma.

Okres obowiązywania: 01/01/86 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 7

Królestwo Niderlandów:

Deklaracja zawarta w dokumencie przyjęcia, złożonym 7 marca 1985 r. - Oryg. Ang.

Królestwo Niderlandów akceptuje wspomniane porozumienie dla Królestwa w Europie.

Okres obowiązywania: 01/05/85 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykuł(ów): 12

Deklaracja zawarta w liście Stałego Przedstawiciela Królestwa Niderlandów, z dnia 7 marca 1985 r., przekazany Sekretarzowi Generalnemu w chwili złożenia dokumentu przyjęcia, w tym samym dniu - Oryg. Ang.

Organem właściwym w rozumieniu artykułu 7 porozumienia jest Departament do spraw Cudzoziemców („Directie Vreemdelingenzaken”) Ministerstwa Sprawiedliwości, Skr. poczt. 20301, 2500 EH, Haga

Okres obowiązywania: 01/05/85 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 7

Królestwo Norwegii:

Deklaracja zawarta w liście Królewskiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych Królestwa Norwegii z dnia 16 października 1980 r., przekazany Sekretarzowi Generalnemu w chwili podpisania, bez zastrzeżenia ratyfikacji, w tym samym dniu - Oryg. Ang.

Organami właściwymi w rozumieniu artykułu 7 są:

Królewskie Ministerstwo Sprawiedliwości i Policji, Skr. Poczt. 8005, Dep., OSLO 1
Telex: 11140 JDEP N.

Urząd ds. Cudzoziemców, Skr. Poczt. 8108, Dep. OSLO 1
Telex: 11283 SUK N.

Okres obowiązywania: 01/12/80 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 7

Rumunia:

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym złożonym 19 lipca 2000 r. - Oryg. Fr.

Rumunia ratyfikowała porozumienie z następującymi zastrzeżeniami, złożonymi zgodnie z artykułem 14 ustęp 1:

- w takim zakresie, w jakim to jej dotyczy, przekazanie odpowiedzialności zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustęp 1 nie nastąpi w przypadku, kiedy zezwoli ona uchodźcy na pobyt na jej terytorium przez okres przekraczający okres ważności dokumentu podróży wyłącznie w celu odbycia studiów lub szkolenia;
- Rumunia nie będzie uwzględniać żądania readmisji przedstawionego na podstawie postanowień artykułu 4 ustęp 2.

Okres obowiązywania: 01/09/00 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 14

Królestwo Hiszpanii:

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym złożonym 21 maja 1987 r. - Oryg. Fr.

Zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 porozumienia, w odniesieniu do Królestwa Hiszpanii przekazanie odpowiedzialności zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustęp 1 nie nastąpi w przypadku, kiedy zezwoli ona uchodźcy na pobyt na jej terytorium przez okres przekraczający okres ważności dokumentu podróży wyłącznie w celu odbycia studiów lub szkolenia.

Okres obowiązywania: 01/07/87 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 2

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym złożonym 21 maja 1987 r. - Oryg. Fr.

Zgodnie z artykułem 14 ustęp 1 porozumienia, Królestwo Hiszpanii nie będzie uwzględniać żądania readmisji przedstawionego na podstawie postanowień artykułu 4 ustęp 2.

Okres obowiązywania: 01/07/87 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 4

Deklaracja zawarta w dokumencie ratyfikacyjnym złożonym 21 maja 1987 r. - Oryg. Fr.

Organem właściwym w rozumieniu artykułu 7 jest: Generalna Dyrekcja Policji (Dirección General de Policía), Komisariat Generalny do spraw Dokumentacji (Comisaría General de Documentación), Rafael Calvo, 25, 28010 MADRID.

Okres obowiązywania: 01/07/87 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 7

Królestwo Szwecji:

Deklaracja zawarta w liście Stałego Przedstawiciela Królestwa Szwecji, z dnia 4 października 1988 r., zarejestrowanym w Sekretariacie Generalnym 6 października 1988 r. - Oryg. Ang.

Organem właściwym w rozumieniu artykułu 7 jest Statens invandrarverk, Box 6113, S-600 06 NORRKÖPING.

Okres obowiązywania: 06/10/88 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 7

Konfederacja Szwajcarska:

Deklaracja zawarta w liście Stałego Przedstawiciela Konfederacji Szwajcarskiej, z dnia 14 stycznia 1986 r., zarejestrowanym przez Sekretariat Generalny 16 stycznia 1986 r. - Oryg. Fr.

Organem właściwym w rozumieniu artykułu 7 porozumienia jest Federalne Biuro Policji, Wydział Uchodźców (Federalny Urząd Policji jest połączony z Federalnym Departamentem Sprawiedliwości i Policji).

Okres obowiązywania: 01/03/86 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 7

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej:

Deklaracja zawarta w dokumencie ratyfikacyjnym złożonym 1 października 1986 r. - Oryg. Ang.

Porozumienie jest ratyfikowane przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Bailiwick of Jersey, Bailiwick of Guernsey, Isle of Man.

Okres obowiązywania: 01/12/86 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 12

Zastrzeżenie zawarte w dokumencie ratyfikacyjnym złożonym 1 października 1986 r. - Oryg. Ang.

Porozumienie jest ratyfikowane, podlega zastrzeżeniu przewidującemu - również w odniesieniu do Bailiwick of Jersey, Bailiwick of Guernsey, Isle of Man - że zgodnie z postanowieniami artykułu 14 ustęp 1 porozumienia, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej deklaruje, że przekazanie odpowiedzialności zgodnie z postanowieniami artykułu 2 ustęp 1 nie nastąpi w przypadku, kiedy zezwoli ono uchodźcy na pobyt na jego terytorium przez okres przekraczający okres ważności dokumentu podróży wyłącznie w celu odbycia studiów lub szkolenia.

Okres obowiązywania: 01/12/86 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykułu(ów): 2

Zastrzeżenie zawarte w liście Stałego Przedstawiciela Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z dnia 29 września 1986 r., przekazanym Sekretarzowi Generalnemu w chwili złożenia dokumentu ratyfikacyjnego, 1 października 1986 r. - Oryg. Ang.

Organem właściwym do stosowania porozumienia jest:

Podsekretarz Stanu, Departament Imigracji i Obywatelstwa, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Lunar House, Wellesley Road, GB-CROYDON CR9 2 BY.

Okres obowiązywania: 01/12/86 -

Powyższe oświadczenie dotyczy artykuł(ów): 7

EUROPEAN AGREEMENT ON TRANSFER
OF RESPONSIBILITY FOR REFUGEES

ACCORD EUROPÉEN SUR LE TRANSFERT
DE LA RESPONSABILITÉ À L'ÉGARD DES RÉFUGIÉS

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members ;

Wishing to further improve the situation of refugees in member States of the Council of Europe ;

Desirous of facilitating the application of Article 28 of the Convention relating to the status of refugees of 28 July 1951 and paragraphs 6 and 11 of its Schedule, in particular as regards the situation where a refugee has lawfully taken up residence in the territory of another Contracting Party ;

Concerned especially to specify, in a liberal and humanitarian spirit, the conditions on which the responsibility for issuing a travel document is transferred from one Contracting Party to another ;

Considering that it is desirable to regulate this question in a uniform manner between the member States of the Council of Europe,

Have agreed as follows :

Article 1

For the purposes of this Agreement :

a. "refugee" means a person to whom the Convention relating to the status of refugees of 28 July 1951 or, as the case may be, the Protocol relating to the status of refugees of 31 January 1967 applies ;

b. "travel document" means the travel document issued by virtue of the above-mentioned Convention ;

c. "first State" means a State, Party to this Agreement, which has issued such a travel document ;

d. "second State" means another State, Party to this Agreement, in which a refugee, holder of a travel document issued by the first State, is present.

Article 2

1. Responsibility shall be considered to be transferred on the expiry of a period of two years of actual and continuous stay in the second State with the agreement of its authorities or earlier if the second State has permitted the refugee to remain in its territory either on a permanent basis or for a period exceeding the validity of the travel document.

This period of two years shall run from the date of admission of the refugee to the territory of the second State or, if such a date cannot be established, from the date on which he presents himself to the authorities of the second State.

2. For the calculation of the period specified in paragraph 1 of this Article :

a. stays authorised solely for the purpose of studies, training or medical care shall not be taken into account ;

b. periods of imprisonment of the refugee imposed in connection with a criminal conviction shall not be taken into account ;

c. periods during which the refugee is allowed to remain in the territory of the second State pending an appeal against a decision of refusal of residence or of removal from the territory shall only be taken into account if the decision on the appeal is favourable to the refugee ;

d. periods during which the refugee leaves on a temporary basis the territory of the second State for not more than three consecutive months or, on more than one occasion, for not more than six months in total, shall be taken into account, such absences not being deemed to interrupt or suspend the stay.

3. Responsibility shall also be deemed to be transferred if readmission of the refugee to the first State can no longer be requested under Article 4.

Article 3

1. Until the date of transfer of responsibility, the travel document shall be extended or renewed by the first State.

2. The refugee shall not be required to leave the second State to obtain the extension or renewal of his travel document and may for this purpose apply to diplomatic missions or consular posts of the first State.

Article 4

1. As long as transfer of responsibility has not occurred in accordance with Article 2, paragraphs 1 and 2, the refugee shall be readmitted to the territory of the first State at any time, even after the expiry of the travel document. In the latter case readmission shall occur on the simple request of the second State, on condition that the request is made during the six months following the expiry of the travel document.

2. If the authorities of the second State do not know the whereabouts of the refugee and for this reason are not able to make the request mentioned in paragraph 1 during the six months following the expiry of the travel document, that request must be made within the six months following the time at which the whereabouts of the refugee become known to the second State, but in no case later than two years after the expiry of the travel document.

Article 5

1. From the date of transfer of responsibility :

a. the responsibility of the first State to extend or renew the travel document of the refugee shall cease ;

b. the second State shall be responsible for issuing a new travel document to the refugee.

2. The second State shall inform the first State that transfer of responsibility has taken place.

Article 6

After the date of transfer of responsibility, the second State shall, in the interest of family reunification and for humanitarian reasons, facilitate the admission to its territory of the refugee's spouse and minor or dependent children.

Article 7

The competent authorities of the Parties may communicate directly with each other as regards the application of this Agreement. These authorities shall be specified by each State, when expressing its consent to be bound by the Agreement, by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

Article 8

1. Nothing in this Agreement shall impair any rights and benefits which have been or which may be granted to refugees independently of this Agreement.
2. None of the provisions of this Agreement shall be interpreted as preventing a Party from extending the benefits of this Agreement to persons who do not fulfil the conditions laid down.
3. The provisions of bilateral agreements concluded between Parties relating to the transfer of responsibility for the issuing of Convention travel documents or to the readmission of refugees in the absence of such a transfer shall cease to be applicable from the date of entry into force of this Agreement between those Parties. Rights and benefits acquired or in the course of being acquired by refugees under such agreements shall not be affected.

Article 9

1. This Agreement shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, which may express their consent to be bound by :
 - a. signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, or
 - b. signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
2. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 10

1. This Agreement shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date on which two member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Agreement, in accordance with the provisions of Article 9.
2. In respect of any member State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Agreement shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of signature or of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 11

1. After the entry into force of this Agreement, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a member of the Council which is a Party to the Convention relating to the status of refugees of 28 July 1951 or, as the case may be, the Protocol relating to the status of refugees of 31 January 1967, to accede to the Agreement. The decision to invite shall be taken by the majority provided for by Article 20.d of the Statute and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.
2. In respect of any acceding State, the Agreement shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 12

1. Any State may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Agreement shall apply.

2. Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Agreement to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Agreement shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date of receipt by the Secretary General of such declaration.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 13

Without prejudice to the provisions of Article 12, this Agreement shall apply to each Party subject to the same limitations and reservations applicable to its obligations under the Convention relating to the status of refugees of 28 July 1951 or, as the case may be, the Protocol relating to the status of refugees of 31 January 1967.

Article 14

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it avails itself of one or both of the reservations provided for in the Annex to this Agreement. No other reservation may be made.

2. Any Contracting State which has made a reservation under the preceding paragraph may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

3. A Party which has made a reservation in respect of any provision of this Agreement may not claim the application of that provision by any other Party ; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision insofar as it has itself accepted it.

Article 15

1. Difficulties with regard to the interpretation and application of this Agreement shall be settled by direct consultation between the competent administrative authorities and, if the need arises, through diplomatic channels.

2. Any dispute between Parties concerning the interpretation or application of this Agreement which it has not been possible to settle by negotiation or other means shall, at the request of any party to the dispute, be referred to arbitration. Each party shall nominate an arbitrator and the two arbitrators shall nominate a referee. If any party has not nominated its arbitrator within the three months following the request for arbitration, he shall be nominated at the request of the other party by the President of the European Court of Human Rights. If the latter should be a national of one of the parties to the dispute, this duty shall be carried out by the Vice-President of the Court, or, if the Vice-President is a national of one of the parties to the dispute, by the most senior judge of the Court not being a national of one of the parties to the dispute. The same procedure shall be observed if the arbitrators cannot agree on the choice of referee.

The arbitration tribunal shall lay down its own procedure. Its decisions shall be taken by majority vote. Its award shall be final.

Article 16

1. Any Party may at any time denounce this Agreement by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.
3. Rights and benefits acquired or in the course of being acquired by refugees under this Agreement shall not be affected in the event of the Agreement being denounced.

Article 17

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to this Agreement of :

- a. any signature ;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession ;
- c. any date of entry into force of this Agreement in accordance with Articles 10, 11 and 12 ;
- d. any other act, notification or communication relating to this Agreement.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Agreement.

Done at Strasbourg, the 16th day of October 1980, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any State invited to accede to this Agreement.

For the Government
of the Republic of Austria :

En foi de quoi, les soussignés dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Accord.

Fait à Strasbourg, le 16 octobre 1980, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe et à tout Etat invité à adhérer au présent Accord.

Pour le Gouvernement
de la République d'Autriche :

For the Government
of the Kingdom of Belgium :

Pour le Gouvernement
du Royaume de Belgique :

*sous réserve de ratification
ou d'acceptation*

Charles F. NOTHOMB

For the Government
of the Republic of Cyprus :

Pour le Gouvernement
de la République de Chypre :

For the Government
of the Kingdom of Denmark :

Pour le Gouvernement
du Royaume de Danemark :

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

P.A. von der HUDE

For the Government
of the French Republic :

Pour le Gouvernement
de la République française :

For the Government
of the Federal Republic of Germany :

Pour le Gouvernement
de la République Fédérale d'Allemagne :

*sous réserve de ratification
ou d'acceptation*

Dr. H. HAMM-BRÜCHER

For the Government
of the Hellenic Republic :

Pour le Gouvernement
de la République hellénique :

*sous réserve de ratification
ou d'acceptation*

T. RENDIS

For the Government
of the Icelandic Republic :

Pour le Gouvernement
de la République islandaise :

For the Government
of Ireland :

Pour le Gouvernement
d'Irlande :

For the Government
of the Italian Republic :

Pour le Gouvernement
de la République italienne :

For the Government
of the Principality of Liechtenstein :

Pour le Gouvernement
de la Principauté de Liechtenstein :

For the Government
of the Grand Duchy of Luxembourg :

Pour le Gouvernement
du Grand-Duché de Luxembourg :

For the Government
of Malta :

Pour le Gouvernement
de Malte :

For the Government
of the Kingdom of the Netherlands :

Pour le Gouvernement
du Royaume des Pays-Bas :

For the Government
of the Kingdom of Norway :

Pour le Gouvernement
du Royaume de Norvège :

Knut FRYDENLUND

For the Government
of the Portuguese Republic :

Pour le Gouvernement
de la République portugaise :

*sous réserve de ratification
ou d'acceptation*

Diogo FREITAS do AMARAL

For the Government
of the Kingdom of Spain :

Pour le Gouvernement
du Royaume de l'Espagne :

For the Government
of the Kingdom of Sweden :

Pour le Gouvernement
du Royaume de Suède :

Lennart WESTERBERG

For the Government
of the Swiss Confederation :

Pour le Gouvernement
de la Confédération suisse :

*sous réserve de ratification
ou d'acceptation*

Pierre AUBERT

For the Government
of the Turkish Republic :

Pour le Gouvernement
de la République turque :

For the Government
of the United Kingdom of Great Britain
and Northern Ireland :

Pour le Gouvernement
du Royaume-Uni de Grande-Bretagne
et d'Irlande du Nord :

*with reservation in respect
of ratification or acceptance*

Douglas Richard HURD

ANNEX — ANNEXE

ANNEX

Reservations

Under paragraph 1 of Article 14 of this Agreement, any State may declare :

1. that insofar as it is concerned, transfer of responsibility under the provisions of paragraph 1 of Article 2 shall not occur for the reason that it has authorised the refugee to stay in its territory for a period exceeding the validity of the travel document solely for the purposes of studies or training.
2. that it will not accept a request for readmission presented on the basis of the provisions of paragraph 2 of Article 4.

Stwierdzam zgodność powyższej
fotokopii z oryginałem

Warszawa...dnia...23...10...2003

DYREKTOR DEPARTAMENTU
PRAWNO-TRAKTATOWEGO

Remigiusz A. Henczel

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP- 1210/04/DPE/as/kr

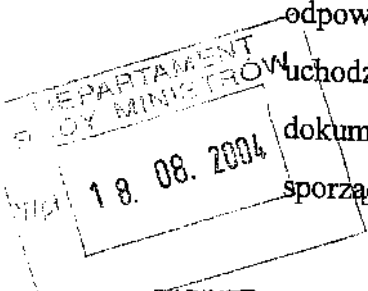
Warszawa, dnia 16.08.2004 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektów uchwały Rady Ministrów oraz ustawy wyrażającej zgodę na ratyfikację Europejskiego porozumienia o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 października 1980 r., wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionymi projektami uchwały Rady Ministrów oraz ustawy wyrażającej zgodę na ratyfikację Europejskiego porozumienia o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 października 1980 r. (pisma odpowiednio nr RM-111-197-04 oraz RM-10-146-04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Europejskie porozumienie o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców, sporządzone w Strasburgu dnia 16 października 1980 r., określa warunki, na jakich odpowiedzialność za wydanie uchodźcy dokumentu podróży jest przekazywana, gdy uchodźca zmienia swoje miejsce zamieszkania, przenosząc się z kraju, który wydał mu dokument podróży na podstawie Konwencji dotyczącej statusu uchodźców, sporządzonej w Genewie dnia 28 lipca 1951 r., do innego kraju.

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

Podstawowym dokumentem, określającym ogólnostanowowe standardy ochrony praw

uchodźców jest Konwencja dotycząca statusu uchodźców, sporządzona w Genewie dnia 28 lipca 1951 r. (Dz. U. z 1991 r., poz. 119, nr 515). Do konwencji tej odniesiono się w prawie Unii Europejskiej m.in. we Wspólnym Stanowisku Nr 96/196/JHA z 4 marca 1996 r. w sprawie ujednoczonego stosowania definicji pojęcia „uchodźca” z Artykułu 1 Konwencji Genewskiej (Dz. Urz. WE Nr L 063 z 13.03.1996).

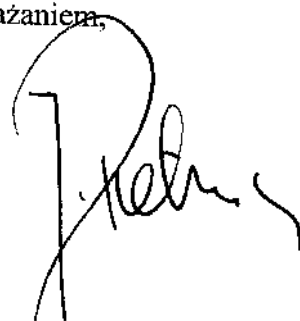
Należy zauważyć także, iż od chwili wejścia w życie Traktatu Amsterdamskiego kwestie dotyczące azylu oraz uchodźców stanowią przedmiot regulacji prawa wspólnotowego (I filaru UE). Zagadnienia dotyczące postępowania w sprawie udzielenia statusu uchodźcy uregulowane zostały także w dyrektywie Rady 2003/9/WE z 27 stycznia 2003 r. w sprawie minimalnych standardów odnośnie przyjmowania osób ubiegających się o azyl (Dz. Urz. WE Nr L 031 z 06.02.2003). Dyrektywa ta odnosi się do osób składających wnioski o ochronę międzynarodową w rozumieniu Konwencji Genewskiej, a zatem do uchodźców.

Ponadto, zagadnienia związane z prawami przyznawanymi uchodźcom poruszane są w licznych komunikatach, np. w komunikacie Komisji z dnia 3 czerwca 2003 r., dotyczącym procedur azylowych (*Communication from the Commission to the Council and the European Parliament - Towards more accessible, equitable and managed asylum systems COM/2003/0315 final*).

Żaden z ww. aktów nie odnosi się jednak do tematyki uregulowanej w omawianym Europejskim porozumieniu o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców.

- III. Stronami omawianego Porozumienia, zawartego w ramach Rady Europy, są m.in. Dania, Finlandia, Niemcy, Włochy, Hiszpania, Holandia, Portugalia, Szwecja i Wielka Brytania.
- IV. **W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż projekty uchwały Rady Ministrów oraz ustawy wyrażającej zgodę na ratyfikację Europejskiego porozumienia o przekazywaniu odpowiedzialności za uchodźców, sporządzonego w Strasburgu dnia 16 października 1980 r., są zgodne z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Włodzimierz Cimoszewicz
Minister Spraw Zagranicznych